

การปรึกษาหารือ - ประมวลพระธรรม

หน้าปก
[Cover]

การปรึกษาหารือ

[Consultation]

ประมวลพระธรรม

[A Compilation]

ศาสนาบาไฮ

[Bahá'í Faith]

หน้าชื่อเรื่อง
[Title Page]

การปรึกษาหารือ ประมวลพระธรรม

[Consultation: A Compilation]

เตรียมโดย แผนกค้นคว้า

สภายุติธรรมแห่งสากล

[Prepared by the Research Department
of the Universal House of Justice]

กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978)

ฉบับปรับปรุงแก้ไข พฤศจิกายน พ.ศ. 2533 (ค.ศ. 1990)

[February 1978. Revised November 1990]

ลิงค์ไปยังเว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

[Link to Thai Bahá'í Official Website]

Link to International Bahá'í Website
in English and other languages

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ (เมษายน 2563)

[Provisional Translation (April 2020)]

ศาสนาบาไฮ

[Bahá'í Faith]

สารบัญ
[Contents]

หน้าปก [Cover]	1
หน้าชื่อเรื่อง [Title Page]	2
การปรึกษาหารือ ประมวลพระธรรม [Consultation: A Compilation]	2
สารบัญ [Contents]	3
จากพระธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ [From the Writings of Bahá'u'lláh]	4
จากพระธรรมลิขิตและพระธรรมวาจาของพระอับดุลบาฮา [From the Writings and Utterances of 'Abdu'l-Bahá].....	6
จากบทความของท่านศาสนภิบาล โชกิ เอฟเฟนดี [From the Writings of Shoghi Effendi]	14
จากจดหมายเขียนในนามของท่านศาสนภิบาล โชกิ เอฟเฟนดี [From Letters Written on Behalf of Shoghi Effendi]..	16
จดหมายจากสภายุติธรรมแห่งสากล [From Letters Written by the Universal House of Justice]	21
จากจดหมายที่เขียนในนามของสภายุติธรรมแห่งสากล [From a Letter Written on Behalf of the Universal House of Justice]	23

จากพระธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ [From the Writings of Bahá'u'lláh]

1

พระผู้ทรงความยิ่งใหญ่ทรงตรัสว่า สวรรค์แห่งอัจฉริยภาพอันเป็นเลิศถูกฉายด้วยสองลำแสงจากดวงประทีปแห่งการปรึกษาหารือและความมีเมตตาจิตต่อกัน จงปรึกษาหารือกันในทุกเรื่อง เนื่องด้วยการปรึกษาหารือเป็นโคมไฟแห่งการแนะแนวทาง นำทาง และมอบความเข้าใจให้¹

2

จงกล่าวว่า : หากมิใช่ด้วยความเป็นธรรมที่มีในตัวแล้ว ไม่มีทางที่ใครจะสามารถบรรลุถึงสถานะอันแท้จริงของตนเองได้ หากไม่มีความสามัคคี พลังอำนาจใดๆ จะดำรงอยู่มิได้ หากปราศจากการปรึกษาหารือ จะไม่มีสวัสดิภาพและความผาสุก²

3

การปรึกษาหารือทำให้เกิดการตระหนักในขอบเขตที่กว้างขวางกว่าเดิมและเปลี่ยนแปลงการคาดเดาให้เป็นความชัดเจน การปรึกษาหารือเป็นแสงส่องโลกที่อยู่ในความมืด ให้ได้รับความสว่าง การปรึกษาหารือนำทางและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้อง เพราะว่าในทุกสิ่งมีและจะยังคงมีสถานะแห่งความดีเลิศและความสมบูรณ์พร้อม ของขวัญที่เป็นความเข้าใจแสดงออกมาจากการปรึกษาหารือ³

4

ควรใช้การปรึกษาหารือตัดสินเรื่องดังกล่าว ที่จริงแล้ว ทางเลือกใดก็ตามที่มาจาก การปรึกษาหารือเป็นพระบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงช่วยเหลือในอันตราย พระผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง⁴

5

มีความจำเป็นที่จะต้องปรึกษากันในทุกเรื่อง เจ้าจงเน้นย้ำเกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อว่าทุกคนจะร่วมหารือกัน จุดมุ่งหมายที่เผยโดยปากกาแห่งความรุ่งโรจน์อันสูงสุดนี้ก็คือ ให้เพื่อนทุกคนร่วมหารือกันอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพราะการปรึกษาหารือก่อและยังคงก่อให้เกิดการตระหนักและการตื่นตัว กับทั้งยังเป็นแหล่งที่มาของความดีเลิศและความผาสุก⁵

¹ จากศาสนของพระบาฮาอุลลาห์ ที่ทรงลิขิตไว้ในพระคัมภีร์ คีตาบี - อัคดัส (ฉบับปรับปรุงแก้ไข) (ไฮฟา ศูนย์บาไฮแห่งโลก, พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982), หน้า168)

² จากศาสนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาอาหรับ

³ จากศาสนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาเปอร์เซีย

⁴ จากศาสนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาเปอร์เซีย

⁵ จากศาสนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาเปอร์เซีย

6

จำเป็นที่พวกเขาจะต้องเป็นเหล่าบุคคลอันเป็นที่ไว้วางใจของพระผู้ทรงเมตตาในหมู่ มนุษย์และให้ถือว่าตนเองเป็นผู้คุ้มครองที่ได้รับการแต่งตั้งโดยพระผู้เป็นเจ้าให้ พิทักษ์ผู้ที่อยู่ในโลก ด้วยเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า จำเป็นที่พวกเขาจะต้องปรึกษาหารือ กันโดยคำนึงผลประโยชน์ของคนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าเสมือนของตนเอง และ เลือกคำตอบที่ได้รับความเห็นชอบและเหมาะสม นี่คือพระบัญชาจากพระผู้เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จงระวัง มิฉะนั้นแล้วเจ้าจะเลิกให้ความสนใจกับพระธรรมที่เผย ใ่ว่างชัดเจนในศาสนของพระองค์ ดูกร บรรดาผู้ที่สัมผัสรู้ จงมีความเกรงกลัวพระ ผู้เป็นเจ้า ⁶

7

ถ้ายังไม่ได้รับความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์จากกลุ่มแรกที่มาประชุมกัน จะต้องมีการ เพิ่มคนใหม่ จะมีการเลือกหลังจากที่กลุ่มมีจำนวนเท่ากับพระนามอันยิ่งใหญ่ ที่สุด ⁷ หรือมากกว่าหรือน้อยกว่า ต่อจากนั้นก็เริ่มปรึกษากันต่อ ผลการหารือ ออกมาเป็นอย่างใดก็ให้รับตามนั้น ถ้าการลงความเห็นครั้งที่สองนี้ยังมีเสียงที่แตก กันอยู่ก็ให้เริ่มขบวนการเดิมเป็นครั้งที่สาม ครั้งนี้ให้ถือมติเสียงข้างมาก ที่จริงแล้ว พระองค์ทรงกำกับใครก็ตามที่พระองค์ทรงพระประสงค์ให้ไปในวิถีทางอันเที่ยงตรง ^{8, 9}

⁶ อ่างอิงจดหมาย ที่เขียนโดยท่านศาสนิกบาล โชกิ เอฟเฟนดี ฉบับลงวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2465 (ค.ศ. 1922) ถึงบาไฮ ศาสนิกชนในประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา พิมพ์ในหนังสือ *Bahá'í Administration: Selected Messages* ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2465-2475 (ค.ศ. 1922-1932) และพิมพ์โดย Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977), หน้า. 21.

⁷ เก้า.

⁸ ข้อความนี้แถลงไว้ในหนังสือ *Questions and Answers* โดยท่านศาสนิกบาล โชกิ เอฟเฟนดี ว่าเป็นส่วนที่เพิ่มเติม ตอนท้ายของพระคัมภีร์ คีตาบี-อัคดัส ตอบคำถามเกี่ยวกับการสอนและการปรึกษาหารือในช่วงเวลาก่อนหน้านี้จะมีการตั้งธรรมสภา การปรากฏขึ้นของธรรมสภาต่างๆ ที่เพื่อนๆ ต่างหันไปหาไม่ได้ก็คิดกันความปรารถนาของเพื่อนๆ ที่จะ ไปขอข้อปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในข้อความดังกล่าวในยามที่พวกเขาต้องการปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว ข้ออ้างอิงนี้ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระบาฮาอุลลาห์ทรงโปรดความเห็นที่เป็นเอกฉันท์ (จากจดหมายฉบับลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) เขียนในนามของสภายุติธรรมแห่งสากลถึงธรรมสภาบาไฮแห่งชาติทั้งหมด)

⁹ จากศาสนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาอาหรับและเปอร์เซีย

จากพระธรรมลิขิตและพระธรรมวาจาของพระอับดุลบาฮา

[From the Writings and Utterances of 'Abdu'l-Bahá]

8

...เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะไม่กระทำการในขั้นตอนใดๆ ก่อนที่จะมีการปรึกษาหารือกับธรรมสภา พวกเขาจะต้องเคารพคำสั่งของธรรมสภาและน้อมรับปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดด้วยหัวใจและวิญญาณ เพื่อให้กิจการต่างๆ ดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบและเรียบร้อย มิฉะนั้น ทุกคนก็จะต่างคนต่างปฏิบัติตามวิจารณ์ญาณของตนเอง แต่ละคนทำตามแต่ใจตนเองและส่งผลให้เกิดอันตรายต่อศาสนา ¹⁰

9

ปัจจัยที่ต้องมีในเบื้องต้นคือ ปรึกษาหารือกันด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ ด้วยดวงจิตอันผ่องใส ปล่อยวางจากทุกสิ่งยกเว้นพระผู้เป็นเจ้า ผูกใจไว้กับสุคนธ์รสจากสวรรค์ อ่อนน้อมและถ่อมตนในหมู่คนที่พระองค์ทรงรัก มีความอดทนและอดกลั้นในยามประสบความยากลำบากและมีจิตรับใช้ ณ ธรณีประตูอันสูงส่งของพระองค์ หากพวกเขาได้รับความช่วยเหลือจากพระกรุณาให้มีคุณธรรมที่กล่าวมานี้ ชัยชนะจากอาณาจักรบาฮาที่มองไม่เห็นก็จะหลั่งไหลลงมาสู่เขา สมาชิกจะต้องปรึกษากันในลักษณะที่ไม่ให้มีโอกาสแห่งการเสียความรู้สึกหรือการวิวาทบาดหมางเกิดขึ้น สิ่งนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนแสดงความคิดเห็นของตนอย่างอิสระเต็มที่และอธิบายเหตุผลที่เขาแย้ง หากมีผู้คัดค้าน ผู้ที่แสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องไม่ถือเป็นเรื่องที่ทำให้รู้สึกเสียใจ ทั้งนี้เพราะหนทางที่ถูกต้องจะไม่เผยออกมาจนกระทั่งได้มีการอภิปรายกันอย่างเต็มที่แล้ว ประกายแห่งความจริงปรากฏออกมาหลังจากมีการปะทะของความคิดเห็นที่แตกต่างกันแล้วเท่านั้น หลังจากที่ได้มีการอภิปรายกันแล้วจะเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้องถ้าการตัดสินใจนั้นทุกคนเห็นตรงกันเป็นเอกฉันท์ แต่ตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามไว้คือ ถ้าเกิดมีความคิดเห็นหลากหลายเกิดขึ้น ให้ยั้งเสียงข้างมาก ¹¹

10

เงื่อนไขแรกคือ ความรักใคร่และความปรองดองกันอย่างแท้จริงในหมู่กรรมการของธรรมสภา พวกเขาต้องปลอดจากความหมกมุ่นกันโดยสิ้นเชิงและต้องแสดงออกซึ่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า เพราะพวกเขาคือคลื่นในทะเลเดียวกัน คือหยดน้ำในแม่น้ำสายเดียวกัน เป็นดวงดาราในนภาเดียวกัน คือรัศมีของตะวันดวงเดียวกัน คือ

¹⁰ อ้างอิงจดหมายที่เขียนโดยท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดี ฉบับลงวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2465 (ค.ศ. 1922) ถึงบาไฮศาสนิกชนในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา พิมพ์ในหนังสือ *Bahá'í Administration: Selected Messages* พ.ศ. 2465-2475 (ค.ศ. 1922-1932) โดย สำนักพิมพ์ Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) หน้า 21.

¹¹ อ้างอิงจดหมายที่เขียนโดยท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดี ฉบับลงวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2465 (ค.ศ. 1922) ถึงบาไฮศาสนิกชนในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา พิมพ์ในหนังสือ *Bahá'í Administration: Selected Messages* พ.ศ. 2465-2475 (ค.ศ. 1922-1932) หน้า 21-22

พฤษภษาในสวนผลไม้มั้เด็ยวกัน ค็ือดอกไม้มั้ในอุทยานเด็ยวกัน หากไร้ซึ่งความเห็นพ็องต็องกันและความสามัคคั้ที่แท้จรงแล้ว การชุมนุมั้นจะสลายตัวและทำให้ธรรมสภานั้กลายเป็นความว่างเปล้า เง็อนไขข้อที่สงคือ เม็อมาร่วมชุมนุมกัน พวกเขาต็องตังจิตสู่อานาจักรเบ็องบนและขอความช่วยเหลือจากแดนแห่งความรุงโรจันจากนั้นพวกเขาต็องดำเนินการประชุมด้วยความอุทิส มารยาท เก็ยรติ ความเอาใจใส่ และความพอประมาณในการแสดงความคิดเห็นของตน พวกเขาจะต็องแสวงหาความจรงในทุกเร็องและมั้ยึนกรานในความคิดของตน เพราะความต็องตังและการยึดแน็นอยู่กั้บความคิดของตนจะนำไปสูความบาดหมางและการทะเลาะวิวาทกันในที่สุด และความจรงจะยั้งคงซ่อนเร็นอยู่ กรรมการผู้ทรงเก็ยรติทั้งหมดจะต็องแสดงความคิดเห็นของตนอย่างอิสระ และห้ามมิให้ผู้ใดดูแคลนความคิดเห็นของผู้อื่น มั้เพียงเท่านั้น เขาจะต็องแสดงสัจจะอย่างพอควร และหากมีความคิดเห็นขัดแย้งกันต็องถ็องตามเส็ยงส่วนใหญ่และทุกคนต็องเช็องฟังและยอมรับเส็ยงส่วนใหญ่ เช่นกัน แม้ว่าการตัดสินใจนั้นมั้ถูก กั้มั้ออนุญาตให้กรรมการผู้ทรงเก็ยรติคนใดคั้ดคั้นหรือตั้าหนึการตัดสินใจที่ลงมติไปแล้วมั้ว่าในหร็อนอกที่ประชุม เพราะการวิพากย์วิจารณ์ด็องกล่าวจะขัดขวางการปฏิบัติตามมติที่ตกลงกันไว้แล้วกล่าวโดยย่อคือ กั้จการใดกั้ตามที่ดำเนินไปด้วยความปรองดอง ด้วยความรักและเจตนาที่บริสุทธิ์ ผลที่ได้คือแสงสว่าง แต่ถั้หากมีร่องรอยของความหมางเม็นแม้เพียงน้อยที่สุดอยู่ ผลที่ได้คือความมึดมึดในความมึดมน...หากปฏิบัติได้้ตามนี้ ธรรมสภานั้จะเป็นของพระผู้เป็นเจ้า หากมั้เป็นเช่นนี้ การชุมนุมั้นกั้จะนำไปสูความเย็นชาและความหมางเม็นที่มาจากความชั่วร้าย...หากพวกเขาพยายามบรรลุเง็อนไขเหล่านี้ พวกเขาจะได้รับพระกรุณาธิคุณจากพระวิญญานบริสุทธิ์ และแล้วธรรมสภานั้กั้จะกลายเป็นศูนย์กลางของพระพรจากสวรรค์ กองทั้พรธรรมแห่งการรับรองจากสวรรค์จะลงมาช่วยเหลือและพวกเขาก็จะได้รับพลังใหม่ที่หล้งไหลมาจากพระวิญญานทุกวัน ¹²

11

คนที่อุทิสตนเพียงคนเดียวดีกว่าคนอื่น ๆ นับพันคน หากคนกลุ่มเล็ก ๆ มารวมตัวกันด้วยความรัก ด้วยใจบริสุทธิ์และสูงส่งอย่างที่สุด ด้วยหัวใจที่เป็นอิสระจากโลกนี้ รุ้สึกถึงสภาวะและอำนาจดึงดุขของสวรรค์ รุ้สึกว่าตนเป็นหนึ่งในกลุ่มสมาชิกที่มีความสุขแล้ว การชุมนุมั้นจะส่งแรงโน้มนั้าวไปทั้วโลก ลักษณะของคนกลุ่มนี้รวมทั้งวาจาที่เขาคพูด การกระทำที่เขาคทำ จะทำให้พระพรจากสวรรค์ถูกปล่อยให้ไปรยปรายลงมา และจะได้ลองลั้มรสความบรมสุขของสวรรค์ เหล้าเทพยดาบนสรวงสวรรค์อั้บภาจะลงมาช่วยเหลือและระลอกแล้วระลอกแล้ว ¹³

¹² อั้งอิงจดหมายที่เขียนโดยท่านศาสนภบาล โซกิ เอฟเพนตี ฉบับลงวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2465 (ค.ศ. 1922) ถึงบาไฮศาสนิกชนในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา พิมพ์ในหนังสือ *Bahá'í Administration: Selected Messages* พ.ศ. 2465-2475 (ค.ศ. 1922-1932) หน้า 22-23

¹³ คั้ดเลือกมาจากพระธรรมลิขิตของพระอั้บลบาฮา (Haifa: Bahá'í World Centre, พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982)) ส่วนที่ 39 หน้า 81

12

หากพวกเขาเห็นด้วยกับเรื่องๆ หนึ่งแม้จะรู้ว่าผิด ก็ยังดีกว่าที่จะคัดค้านเรื่องนั้นและเป็นฝ่ายถูก เพราะความแตกแยกนี้จะนำมาซึ่งการทำลายล้างรากฐานทางธรรม แม้ว่าฝ่ายหนึ่งจะถูกและขัดแย้ง ไม่เป็นด้วย การแย้งนี้จะนำไปสู่ความผิดพลาดอีกนับพันประการ หากฝ่ายหนึ่งยอมรับทั้งที่รู้ว่าผิดและทั้งสองฝ่ายต่างก็ผิดด้วยกัน หากเป็นไปแบบนี้พร้อมเพรียงกัน ความจริงจะถูกเผยและข้อผิดพลาดก็จะถูกแก้ไข¹⁴

13

การปรีกษาหารีอมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด นับเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่มีพลังมากที่สุดอันมาซึ่งความสงบและความสุขอย่างมากแก่ประชาชน ตัวอย่างเช่น เมื่อสาธุชนคนหนึ่งไม่มีความแน่ใจเกี่ยวกับกิจการงานของเขา หรือเมื่อเขากำลังแสวงหาทางดำเนินโครงการหรือการค้า เพื่อนๆ ควรจะรวมตัวกันเพื่อวางแผนหาทางออกให้แก่เขา แล้วผู้ที่แสวงหาหนทางคนนั้นก็ควรหันมาปฏิบัติตามแผนงานที่ได้จากการรวมตัวกันนี้ ในทำนองเดียวกับเรื่องที่ใหญ่กว่านั้น เมื่อเกิดมีปัญหาหรือมีความยุ่งยากอุปถัมภ์ ผู้ที่มีความรอบรู้ควรรวมตัวกันเพื่อปรีกษาหารีอและวางแผนแก้ไขปัญหา พวกเขาควรพึงพาพระผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงองค์เดียวนั้น เขาควรยอมรับหนทางใดก็ตามที่พระผู้เป็นเจ้าของทรงพระราชทานและทรงกำหนดให้เห็น เพราะว่าการรับรองจากสวรรค์จะช่วยเขาอย่างไม่มีข้อสงสัย ดังนั้น การปรีกษาหารีอจึงเป็นพระบัญชาอันชัดเจนของพระผู้เป็นนายแห่งมนุษยชาติ¹⁵

14

มนุษย์จะต้องปรีกษาหารีอกันในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก เพื่อที่เขาจะได้ตระหนักรู้สิ่งที่ดี การปรีกษาหารีอทำให้เขามีความเข้าใจอย่างถ่องแท้และช่วยให้เขาค้นพบเรื่องที่ยังไม่เป็นที่รู้จักมาก่อน แสงแห่งความจริงฉายออกมาจากใบหน้าของบรรดาผู้ที่ปรีกษากัน การหารีอในลักษณะเช่นนี้ทำให้น้ำแห่งการดำรงชีวิตไหลอาบไปทั่วทุ่งหญ้าแห่งแก่นแท้ของมนุษย์ ทำให้รัศมีแห่งความเรืองรองอันมีมาแต่โบราณอาบเขา และทำให้ต้นไม้แห่งความเป็นอยู่ได้รับการประดับด้วยผลอันดีเยี่ยมอย่างน่าพิศวง อย่างไรก็ตาม สมาชิกที่กำลังปรีกษากันควรดำเนินไปด้วยความรักอย่างยิ่ง ด้วยความสมัครสมานและจริงใจต่อกันอย่างที่สุด หลักการปรีกษาหารีอเป็นหนึ่งในองค์ประกอบเบื้องต้นของคฤหาสน์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า สมาชิกแต่ละคนควรนำเรื่องแม้จะดูเป็นเรื่องธรรมดาๆ มาปรีกษากัน¹⁶

¹⁴ คัดเลือกมาจากพระธรรมลิขิตของบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮา (สำนักพิมพ์ Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, พ.ศ. 2519 (ค.ศ. 1976)) หน้า 411

¹⁵ จากศาสนนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาเปอร์เซีย

¹⁶ จากศาสนนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาเปอร์เซีย

15

เพื่อนทุกคนควรยกย่องสรรเสริญกัน แต่ละคนควรคำนึงว่าเวลาอยู่ในหมู่เพื่อนๆ ตนเองไร้ค่าจนกลายเป็นศูนย์ เราขอปฏิญาณต่อพระผู้เป็นเจ้าของเรานี้ว่าเป็นเอกและเที่ยงแท้ว่า การที่ทุกคนจะยอมรับมติที่ผิดนั้นดีกว่าการเลือกยอมรับเสียงลงคะแนนที่ถูกต้องเสียงเดียว เพราะเสียงที่ถูกต้องนั้นจะเป็นที่มาของความไม่ลงรอยกันซึ่งจะนำไปสู่หายนะ ในทางตรงกันข้าม ถ้าพวกเขาหลงมตอย่างถูกต้องนับร้อย ๆ เรื่อง แต่กลับรับมติที่ผิดหนึ่งเรื่องและยังคงอ้างไว้ซึ่งความสมควรสามัคคี การยอมรับร่วมกันนี้ก็จะไปขัดเขยความขาดตกบกพร่อง และจะนำไปสู่การแก้มตที่เคยผิดนั้นให้กลับเป็นถูกในที่สุด ¹⁷

16

จุดมุ่งหมายของการปรึกษาหารือก็เพื่อแสดงให้เห็นอย่างแน่ชัดว่าทัศนะของบุคคลหลายคนดีกว่าของคนเดียว เปรียบเสมือนเป็นพลังของคนหลายคนซึ่งแน่นอนต้องมากกว่าพลังของคนคนเดียว ดังนั้น การปรึกษาหารือจึงเป็นที่ยอมรับต่อหน้าที่ประทับของพระผู้ทรงมหิทธานุภาพ และศาสนิกชนทุกคนถูกกำชับให้ปฏิบัติตามเพื่อที่พวกเขาจะนำไปใช้กับเรื่องธรรมดาหรือเรื่องส่วนตัว ตลอดจนกับเรื่องทั่วไปหรือกับเรื่องของส่วนรวม

ตัวอย่างเช่น ถ้าบุคคลหนึ่งมีงานที่ต้องทำให้เสร็จ เขาควรจะปรึกษากับพี่น้องบางคนของเขา แนนอนข้อตกลงที่เห็นพ้องต้องกันนั้นได้ผ่านการพิจารณาเปิดเผยต่อหน้าเขาแล้วความจริงก็เปิดเผยออกมาให้เห็น เช่นเดียวกับการปรึกษาระดับสูงขึ้นไป ถ้าคนในหมู่บ้านปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับธุรกิจการงาน พวกเขาจะเห็นทางแก้ปัญหาได้อย่างแน่นอน ในทำนองเดียวกันกับสมาชิกของแต่ละสาขาอาชีพ เช่น ในแวดวงอุตสาหกรรมก็ควรปรึกษากัน บุคคลที่ทำการค้าขายก็ควรจะปรึกษาเรื่องธุรกิจเช่นเดียวกัน กล่าวโดยสรุปคือ การปรึกษาหารือในทุกสิ่งทุกอย่างอำนาจประโยชน์และเป็นที่ยอมรับ ¹⁸

¹⁷ จากศาสนนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาเปอร์เซีย

¹⁸ อ้างอิงจดหมายที่เขียนโดยท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดี ฉบับลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2465 (ค.ศ. 1922) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทย

17

ต่อคำถามเกี่ยวกับการปรึกษาหารือระหว่างบิดากับบุตรหรือระหว่างบุตรกับบิดาในเรื่องการค้าและพาณิชย์ การปรึกษาหารือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบเบื้องต้นของกฎระเบียบของพระเจ้า การหารือกันในลักษณะเช่นนี้เป็นที่ยอมรับได้อย่างแน่นอนไม่ว่าจะเป็นระหว่างบิดากับบุตรหรือกับบุคคลอื่นๆ ไม่มีวิธีอื่นใดที่ดีไปกว่านี้อีกแล้ว มนุษย์ต้องปรึกษากันทุกเรื่องเพราะการหารือกันนำเขาไปสู่เบื้องลึกของแต่ละปัญหาและช่วยให้เขาหาทางแก้ไขได้อย่างถูกต้อง ¹⁹

18

กรรมการธรรมสภาผู้ทรงเกียรติควรทุ่มเทความพยายามเพื่อมิให้มีความไม่ลงรอยกันเกิดขึ้น แต่ถ้ามีความเห็นแตกต่างกันเกิดขึ้น พวกเขาไม่ควรให้ไปถึงจุดแตกหักที่จะก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความเกลียดชัง ความเป็นปรปักษ์ซึ่งจะนำไปสู่การคุกคาม ถ้าท่านสังเกตว่าการปรึกษานั้นใกล้จะรู้สึกเป็นปรปักษ์หรือการข่มขู่กันแล้วก็ควรเลื่อนการปรึกษาหารือเรื่องนั้นออกไปก่อนจนกว่าการโต้เถียง การโต้แย้งและ การส่งเสียงดังใส่กันจะยุติ และรอโอกาสอันเหมาะที่จะปรึกษากันต่อ ²⁰

19

จงตัดสิ้นใจแก้ปัญหาไม่ว่าใหญ่หรือเล็กด้วยการปรึกษาหารือ หากไม่มีการปรึกษาหารือกันก่อน ก็อย่าเพิ่งลงมือทำกิจกรรมขั้นสำคัญของตนเอง จงเป็นห่วงเป็นใยซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือโครงการและแผนงานด้วยกันตลอด จงทุกซบใจไปกับกันและกัน อย่าปล่อยให้คนทั้งประเทศต้องขาดแคลน จงเป็นเพื่อนกันจนกระทั่งทั้งหมดทุกคนกลายเป็นร่างเดียวกัน ^{21, 22}

20

ทุกการพบปะที่จัดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีนำมาซึ่งการเปลี่ยนคนแปลกหน้าให้เป็นมิตรต่อกัน เปลี่ยนศัตรูให้เป็นผู้ร่วมงาน และพระอับดุลบาฮาาก็จะอยู่ ณ ที่พบปะนั้นด้วยหัวใจและวิญญาณของท่าน ²³

¹⁹ จากศาสนนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาเปอร์เซีย

²⁰ จากศาสนนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาเปอร์เซีย

²¹ เทียบ พระธรรมที่คัดเลือกมาจากพระธรรมลิขิตของพระอับดุลบาฮา (ฉบับปรับปรุง) (Haifa Bahá'í World Centre พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982)) ส่วนที่ 102 หน้า 128-29

²² จากศาสนนฉบับหนึ่ง - แปลจากภาษาเปอร์เซีย

²³ ศาสนนของพระอับดุลบาฮา อับบาส เล่มที่ 2 พิมพ์โดย ((Chicago: Bahá'í Publishing Society, พ.ศ. 2458 (ค.ศ. 1915)) หน้า 553

21

การปรึกษาหารือมีความสำคัญอย่างยิ่งในศาสนานี้ แต่การปรึกษาทางจิตธรรมมิใช่เป็นแค่การตั้งใจออกเสียงให้ความเห็นตามทัศนะของส่วนบุคคล ในประเทศฝรั่งเศส เราได้เข้าร่วมประชุมกับรัฐสภาแต่ไม่เกิดความประทับใจ เป้าหมายของขบวนการทางรัฐสภาควรจะมุ่งไปที่การทำให้ปัญหาต่างๆ ที่ถูกนำเสนอได้รับแสงแห่งความจริง มิใช่เปิดให้เวทีของรัฐสภาเป็นสนามรบเพื่อต่อต้านและแสดงแต่ความคิดส่วนตัว นำเสียใจที่การเป็นปรปักษ์และการขัดแย้งกันนำมาซึ่งการทำลายความจริงเสมอ มีอยู่ครั้งหนึ่งที่สมาชิกรัฐสภาเข้าปะทะกันทางร่างกาย นี่มิใช่การปรึกษาหารือแต่เป็นเรื่องตลก

ที่เน้นก็เพื่อย้ำให้เห็นถ้อยแถลงว่าการปรึกษาหารือจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการตรวจสอบหาความจริง ใครที่แสดงความคิดเห็นไม่ควรพูดแค่ให้ดูเหมาะสมและถูกต้องแต่ต้องนำเสนอเพื่อให้ผ่านมติความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพราะว่าแสงแห่งความเป็นจริงเห็นชัดเมื่อมีสองความเห็นที่พ้องต้องกัน ประกายไฟเกิดขึ้นเมื่อหินเหล็กไฟและเหล็กกล้ามาปะทะกัน มนุษย์ควรชั่งน้ำหนักความเห็นอย่างสงบเยียบและด้วยความเยือกเย็นอย่างที่สุด ก่อนที่จะลงความเห็น เขาควรพิจารณาความคิดเห็นที่คนอื่นออกล่วงหน้าไว้ก่อนแล้ว ถ้าเขาพบว่าความคิดเห็นที่คนอื่นออกไว้ก่อนหน้านั้นมีความจริงและมีค่าน่าเชื่อถือมากกว่าเขาก็ควรยอมรับความเห็นนั้นในทันทีและเลิกยึดติดกับความคิดเห็นของตนเอง ด้วยวิธีการอันเลิศนี้เขาจึงได้มุ่งมั่นสู่ความสามัคคีและความจริง การต่อต้านและการไม่ลงรอยกันเป็นการกระทำที่น่าตำหนิ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้น จะเป็นการดีกว่าที่จะได้รับความคิดเห็นจากบุคคลที่มีความรอบรู้ ที่มีไหวพริบปฏิภาณ ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ความขัดแย้งและการทู่เถียงที่มาจากทัศนะที่แตกต่างและหลากหลายก็จำเป็นจะต้องมีคณะกรรมการเข้ามาตัดสินเรื่องที่เป็นปัญหา ซึ่งความคิดเห็นส่วนใหญ่หรือมติที่ได้ อาจจะไม่ถูกต้อง หนึ่งพันคนอาจยึดข้อคิดเห็นเดียวกันแต่เป็นข้อคิดเห็นที่ผิด ในขณะที่คนฉลาดหลักแหลมคนเดียวมีความคิดที่ถูกต้อง ดังนั้น การปรึกษาหารือที่แท้จริงจึงเป็นการประชุมทางจิตวิญญาณด้วยทัศนคติและบรรยากาศแห่งความรัก สมาชิกจะต้องรักซึ่งกันและกันด้วยดวงจิตแห่งมิตรภาพเพื่อผลดีที่ใกล้จะเข้ามาถึง ความรักและไมตรีจิตที่มีต่อกันคือพื้นฐานของการปรึกษาหารือ

อุทาหรณ์การประชุมทางจิตวิญญาณที่ยังคงอยู่ในความทรงจำมาอย่างยาวนานที่สุดคือการประชุมของบรรดาสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์บนภูเขาหลังจากที่พระเยซูทรงเสด็จสู่สวรรค์ พวกเขา กล่าวว่า " พระเยซูคริสต์เจ้าทรงถูกตรึงกางเขนแล้ว พวกเราไม่ได้เข้าเฝ้าพระองค์และจะไม่ได้ติดต่อกับพระองค์ทางด้านร่างกายต่อไปอีกแล้ว ดังนั้น เราจึงต้องซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อพระองค์ เราต้องกตัญญูและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์เพราะพระองค์ทรงทำให้เราฟื้นคืนชีพจากความตาย พระองค์ทรงทำให้เรามีสติปัญญา และทรงประทานชีวิตอันเป็นนิรันดร์แก่พวกเรา " เราจะทำอะไรที่แสดงว่าเรามีความจงรักภักดีต่อพระองค์?"

จากนั้นพวกเขาก็ประชุมเพื่อหารือร่วมกัน คนหนึ่งในจำนวนนั้นกล่าวขึ้นว่า " เราต้องปล่อยวางตนเองจากโชครวนของโลกนี้ ถ้าเราไม่ปล่อยวางพวกเราก็จะไม่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่กตัญญูรู้คุณ" อีกคนหนึ่งกล่าวว่า " โชคต้องเป็นเช่นนั้น" อีกคนหนึ่งเสริมว่า " เราต้องแต่งงานและซื้อสัตว์ต่อภรรยาและลูกๆ ของเรา หรือไม่ก็ต้องรับใช้พระผู้เป็นนายโดยไม่ถูกผูกกับพันธะเหล่านี้ เราไม่สามารถอยู่กับการดูแลและการเลี้ยงดูครอบครัวในขณะที่เดียวกับการป่าวประกาศอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรอันกว้างขวางเปล่าได้ ดังนั้น ขอให้บรรดาผู้ที่ยังมีได้สมรสยังคงรักษาสุขภาพให้สดใส ส่วนบรรดาผู้ที่สมรสแล้ว ขอให้จัดหาสิ่งจำเป็นในการอุปโภคบริโภคแก่ครอบครัวแล้วจึงเริ่มออกเดินทางไปเผยแพร่วาจาดีนี้ ไม่มีใครคัดค้านข้อเสนอนี้ทั้งหมดเห็นด้วย พวกเขาบอกว่า " ถูกแล้ว" ซานุศิษย์คนที่สามกล่าวว่า " เราต้องเสียสละยิ่งกว่านี้อีกเพื่อที่การกระทำของเราจะมีค่าควรแก่การได้ปฏิบัติธรรมในอาณาจักร จากนั้นไปพวกเราควรสละความสะดวกและความสบายทางกายที่เคยมีแล้วยอมรับความยากลำบากทุกอย่าง ขอให้เราสืบทอดของตัวเองแล้วสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ข้อเสนอซึ่งเสริมต่อ ๆ กันมานี้เป็นที่ยอมรับและได้รับความเห็นชอบจากคนอื่น ในที่สุดซานุศิษย์คนที่สี่กล่าวขึ้นว่า " ยังมีอีกมุมมองหนึ่งเกี่ยวกับศรัทธาความเชื่อและความสามัคคี พวกเราจะถูกโอบ ถูกขัง และถูกเนรเทศเพราะเรามีความศรัทธาในพระเยซูคริสต์เจ้า พวกเขาอาจสังหารเรา ขอให้พวกเรายอมรับบทเรียนเสียแต่บัดนี้ ขอให้เราตระหนักและตกลงใจอย่างแน่วแน่ว่าแม้เราจะถูกโอบตี ถูกเนรเทศ ถูกสาปแช่ง ถูกถ่มน้ำลายรดและถูกนำไปสังหาร เราก็ยังจะยอมรับการถูกทารุณกรรมเหล่านี้ด้วยความเบิกบาน ด้วยความรักในบรรดาผู้ที่เกลียดและทำร้ายเราจนบาดเจ็บ ซานุศิษย์ทั้งหมดพร้อมใจกันกล่าวรับว่า " แน่อน พวกเรายอมรับ นี่คือนสิ่งที่ถูกต้อง" จากนั้นพวกเขาก็พากันลงมาจากยอดเขา แต่ละคนแยกย้ายกันไปคนละทิศละทางเพื่อทำหน้าที่ตามพันธกิจจากพระผู้เป็นเจ้า

นี่คือการปรึกษากันอย่างแท้จริง เป็นการหารือทางจิตวิญญาณ มิใช่แค่การแสดงความคิดเห็นส่วนตัวอย่างที่เห็นจากการขัดแย้งและจากการอภิปรายกันในรัฐสภา ²⁴

²⁴ ปาฐกถาธรรมของพระอับดุลบฮาในช่วงที่ทานไปเยี่ยมประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา พิมพ์ในหนังสือ *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in พ.ศ. 2455 (ค.ศ. 1912)* พิมพ์โดยสำนักพิมพ์ (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982)) หน้า 72-73

22

หน้าที่ประการแรกของสมาชิกคือก่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเพื่อให้ได้มาซึ่งผลอันดี ถ้าหากไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือถ้าคณะกรรมการเป็นต้นเหตุของความขัดแย้ง ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าการไม่มีกรรมการจะดีกว่า

ดังนั้น เมื่อสมาชิกของคณะกรรมการมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หน้าที่ประการที่สองก็คืออ่านพระวาจาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างสนิทสนมเพื่อว่าพวกเขาจะเห็นเสมือนว่าแต่ละคนอยู่ต่อหน้าทีประทับของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ²⁵

²⁵ พิมพ์ในหนังสือ *Star of the West* เล่มที่ 8, หมายเลข 9 (20 สิงหาคม พ.ศ. 2460 (ค.ศ. 1917)) หน้า 114

จากบทความของท่านศาสนิกบาล โชกิ เอฟเฟนดี

[From the Writings of Shoghi Effendi]

23

ขอให้เราระลึกว่าจุดสำคัญของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ามิใช่อยู่ที่การใช้อำนาจเผด็จการ แต่อยู่ที่สัมพันธภาพที่เรียบง่าย มิใช่การใช้อำนาจอย่างไร้กฎเกณฑ์แต่ด้วยเจตนาธรรมแห่งการปรึกษากันอย่างเปิดเผยและเต็มไปด้วยความรัก หากปราศจากซึ่งจิตวิญญาณบาไฮที่แท้จริง ก็อย่าหวังที่จะเชื่อมหลักความเมตตากับความเป็นธรรม หรือผสมผสานเสรีภาพกับการถ่อมตน หรือประสานสิทธิอันสูงค่าของบุคคลกับการสละอัตตาของตนเอง หรือประนีประนอมความระแວดระวัง ความรอบคอบ ความสุขุมด้านหนึ่งกับมิตรภาพ และอีกด้านหนึ่งคือ ความยุติธรรมกับความกล้าหาญ²⁶

24

หน้าที่ของบรรดาผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งอย่างเสรีและอย่างรอบคอบให้เป็นผู้แทนมีความสำคัญและมีข้อผูกพันไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาระหน้าที่ของบรรดาผู้ที่เลือกเขาขึ้นมา หน้าที่ของผู้แทนมิใช่ไปสั่งการแต่เพื่อปรึกษา มิใช่แค่หารือเฉพาะในหมู่พวกผู้เป็นตัวแทนเท่านั้น หากยังต้องเป็นตัวแทนในการปรึกษากับเพื่อนๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ด้วย พวกเขาจะต้องไม่เห็นตนเองในแง่มุมอื่นนอกจากการได้รับเลือกให้เป็นผู้แนะนำเสนอเครื่องมืออันทรงประสิทธิภาพและทรงเกียรติมากยิ่งขึ้นของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า แต่พวกเขาไม่ควรถูกชักจูงให้สำคัญผิดคิดว่าตนเองคือศูนย์แห่งองกรณ์ที่ประดับร่างของศาสนาหรือคิดว่าตนเองมีความเหนือกว่าคนอื่น เพราะมีศักยภาพหรือคุณงามความดีติดตัว พวกเขาไม่ควรคิดว่าตนเองคือผู้ส่งเสริมคำสอนและหลักการแต่เพียงผู้เดียว บรรดาผู้แทนควรทำหน้าที่ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างที่สุด และเพียรพยายามด้วยใจที่เปิดกว้าง ด้วยสำนึกแห่งความยุติธรรมและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ตรงไปตรงมา มีความพอประมาณ อุทิศทั้งหมดให้แก่สวัสดิภาพและประโยชน์ของเพื่อนๆ แก่ศาสนาและแก่มนุษย์ชาติ ผู้แทนไม่ควรชนะใจแค่ได้เป็นที่ไว้เนื้อเชื่อใจและเป็นผู้สนับสนุนอย่างแท้จริง เป็นที่เคารพของบรรดาผู้ที่เขายำเริญประโยชน์ให้เท่านั้น แต่ผู้แทนต้องมีความนับถือและความรักใคร่พวกเขาอย่างแท้จริง ผู้แทนบาไฮควรหลีกเลี่ยงความคิดผูกขาดเฉพาะตัว ในการปรึกษาหารือ ผู้แทนบาไฮต้องถอยออกห่างจากรรยากาศปิดบังอำพราง ปลอดภัยจากท่าทีเข้าครอบงำ กำจัดอคติและกิเลสทุกรูปแบบ ใช้ดุลยพินิจอันสุขุมภายในขอบเขต ทำให้เพื่อนคำนึงถึงความมั่นใจในและคุ้นชินกับแผนงานของตนเอง ผู้แทนควรบอกเล่าปัญหาและความกังวลใจกับเพื่อนๆ และขอคำแนะนำและคำปรึกษา เมื่อผู้แทนบาไฮได้รับการขอให้มีการตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งหลังจากที่ได้มีการปรึกษาหารือกันอย่างปราศจากอคติ ปลอดภัยจากความวิตกกังวล

²⁶ สาส์นฉบับลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2467 (ค.ศ. 1924) ถึงบาไฮศาสนิกชนในประเทศสหรัฐอเมริกา พิมพ์ในหนังสือ to the Bahá'ís of America, published in *Bahá'í Administration* หน้า 63-64

ด้วยความอบอุ่นและเป็นมิตรแล้ว ผู้แทนควรจะหันหน้าสวดมนต์อธิษฐานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ แล้วลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอย่างกระตือรือร้น ด้วยความมั่นใจและความกล้าและยอมรับผลจากคะแนนส่วนใหญ่ ท่านนายสอนเราว่าเสียงส่วนใหญ่คือเสียงแห่งความจริงและเราไม่ควรท้าทายด้วยการแสดงข้อโต้แย้งเสียงส่วนใหญ่ที่ได้นี้ แต่เราควรสนับสนุนอย่างเต็มหัวใจเสมอ เพื่อนๆทั้งหลายจะต้องตอบรับรองอย่างเต็มที่และให้ยอมรับว่าเป็นวิธีทางเดียวที่จะปกป้องและทำให้ศาสนาก้าวหน้าไปได้อย่างแน่นอน ²⁷

25

บ่อยครั้งที่ในหมู่เพื่อนๆ มักจะมีคนสามัญธรรมดๆ ที่ไม่มีการศึกษาและไม่มีประสบการณ์ แต่มีส่วนอันโดดเด่นเป็นพิเศษอย่างน่าจดจำในการอภิปรายให้ความเห็นด้วยพลังแรงบันดาลใจล้วนๆ ที่มาจากความไม่เห็นแก่ตัวและด้วยการอุทิศอย่างแรงกล้าแก่ธรรมสภาใดธรรมสภาหนึ่งที่เขาได้ร่วมประชุมด้วย ²⁸

26

ที่จริงแล้ว ท่านนายของเรา พระอับดุลบาฮาเฝ้าปรารถนาที่จะเห็นเพื่อนๆ ในสภาทั้งในระดับท้องถิ่นและแห่งชาติปรึกษาหารือกันอย่างตรงไปตรงมา อย่างจริงใจในจุดมุ่งหมาย อย่างเป็นเอกเทศ อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อบรรลุความเห็นชอบอย่างเป็นเอกฉันท์ในทุกเรื่อง ²⁹

27

การปรึกษาหารือด้วยความจริงใจและอย่างอิสระคือรากฐานแห่งระเบียบอันมีลักษณะเฉพาะตัว.... ³⁰

²⁷ สาส์นฉบับลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2467 (ค.ศ. 1924) ถึงบาไฮศาสนิกชนในประเทศสหรัฐอเมริกา พิมพ์ในหนังสือ to the Bahá'ís of America, published in *Bahá'í Administration* หน้า 64

²⁸ สาส์นฉบับลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2468 (ค.ศ. 1925) ถึงบาไฮศาสนิกชนในประเทศสหรัฐอเมริกา พิมพ์ในหนังสือ to the Bahá'ís of America, published in *Bahá'í Administration* หน้า 79

²⁹ สาส์นฉบับลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2468 (ค.ศ. 1925) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา พิมพ์ในหนังสือ *Bahá'í Administration* หน้า 80

³⁰ เขียนโดยท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดิ ทำยจดหมายฉบับที่เขียนในนามของท่านฉบับลงวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476 (ค.ศ. 1933) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งชาติสหรัฐอเมริกาและแคนาดา

จากจดหมายเขียนในนามของท่านศาสนิกบาล โชกิ เอฟเฟนดี [From Letters Written on Behalf of Shoghi Effendi]

28

เกี่ยวกับการที่ธรรมสภาบาไฮเชิญบางคนไปพบในที่ประชุม ท่านศาสนิกบาลเห็นว่า เป็นคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการบริหารที่ดี ธรรมเนียมการธรรมสภาไม่จำเป็นต้องรู้ทุกเรื่องทุกอย่าง ดังนั้นกรรมการจึงสามารถเชิญบุคคลที่มีความชำนาญในเรื่องนั้นๆ มาพบในที่ประชุมและอธิบายมุมมองจากความคิดเห็นของเขา แต่ตามปกติแล้วเขาจะไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย³¹

29

บ่อยครั้งที่ท่านนายกล่าวกับเราว่า ภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น เราควรปรึกษากับเพื่อนๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับธรรมสภาเพื่อหาคำแนะนำ จะเป็นการดีที่ท่านจะทำตามคำแนะนำและมีความวางใจในเพื่อนเหล่านั้น ขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโปรดช่วยให้ได้ผลที่ดีที่สุดจากการปรึกษาหารือกันนั้น³²

30

การปรึกษาหารืออย่างถูกต้องจะทำให้พบวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างแน่นอน ไม่มี ความจำเป็นที่จะรอจนกว่าธรรมสภาจะมีองค์ประชุมครบแล้วเริ่มปรึกษากัน ความคิดเห็นของสองคนที่มีความตั้งใจจริงดีกว่าความคิดของคนเดียวเสมอ³³

31

หลักการปรึกษาหารือ ซึ่งเป็นหนึ่งในส่วนประกอบของกฎเบื้องต้นของการบริหาร ควรถูกนำไปใช้ในกิจกรรมบาไฮทั้งหมดซึ่งจะทำให้ศาสนาได้รับประโยชน์โดยรวม ความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทำให้ศาสนาได้รับการปกป้อง ค้ำครองและส่งเสริมเพิ่มผลประโยชน์ หากปราศจากซึ่งการสนับสนุนและการเสริมคุณค่าด้วยประสบการณ์และภูมิปัญญาของกลุ่มโดยรวมแล้ว แม้บุคคลจะมีความริเริ่ม มีศรัทธาและทรัพยากรแต่ก็จะไม่สามารถทำให้งานอันใหญ่โตนี้ให้สำเร็จ ล่วงไปได้³⁴

³¹ จดหมายฉบับลงวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2469 (ค.ศ. 1926) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งชาติบริติชไอส์แลนด์ พิมพ์ในหนังสือ *Unfolding Destiny: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'í Community of the British Isles* โดยสำนักพิมพ์ (London: Bahá'í Publishing Trust, พ.ศ. 2524 (ค.ศ. 1981)) หน้า 59.

³² จดหมายฉบับลงวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2473 (ค.ศ. 1930) ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

³³ จดหมายฉบับลงวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2475 (ค.ศ. 1932) ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

³⁴ จดหมายฉบับลงวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2476 (ค.ศ. 1933) ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

32

ศาสนิกชนควรมีความเชื่อมั่นในคำแนะนำและคำสั่งของธรรมสภาของเขา แม้ว่าพวกเขาอาจยังไม่ประจักษ์ความยุติธรรมและความถูกต้องของคำแนะนำและคำสั่งเหล่านั้น ทั้งนี้ที่ธรรมสภาได้รับการเลือกตั้งโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่ที่ลงมติโดยศาสนิกชน เพื่อนๆ ก็ควรพร้อมเชื่อผลของการเลือกตั้งนั้นทันทีโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดากรรมการที่มีความขัดแย้งในธรรมสภาซึ่งมีความเห็นในทางตรงกันข้ามกับเพื่อนกรรมการส่วนใหญ่ควรจะทำตัวเป็นตัวอย่างให้ชุมชนเห็นการเสียสละความเห็นส่วนตัวเพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งความเชื่อฟังหลักการของคะแนนเสียงส่วนใหญ่ซึ่งเน้นย้ำให้เห็นความสำคัญในการทำหน้าที่ของธรรมสภาทั้งหมด

แต่ก่อนที่จะลงมติด้วยเสียงส่วนใหญ่ของธรรมสภา ไม่เพียงแต่เป็นหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์แต่เป็นสิทธิของกรรมการที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีและเปิดเผยอย่างปราศจากความเกรงว่าจะทำให้เพื่อนกรรมการไม่พอใจหรือก่อให้เกิดความแปลกแยกจากเพื่อนๆ ที่เป็นกรรมการด้วยกัน ในแง่ความสำคัญของหลักการบริหารด้วยการปรึกษาหารืออย่างตรงไปตรงมาและเปิดเผย ท่านศาสนิกบาลแนะนำให้ท่านเลิกใช้วิธีการขอให้กรรมการคนอื่นออกความเห็นและคำแนะนำแทนตัวท่าน การแสดงความคิดเห็นทางอ้อมต่อธรรมสภาเช่นนี้ไม่เพียงจะทำให้เกิดบรรยากาศปิดบังอำพรางซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกตีตัวออกห่างจากหลักการของศาสนาอย่างมากเท่านั้น แต่ยังจะนำไปสู่ความเข้าใจผิดและจะก่อให้เกิดปัญหาซับซ้อนตามมาอีกมากมาย กรรมการธรรมสภาจะต้องกล้าหาญและมีความเชื่อมั่น แต่กรรมการจะต้องแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่และต้องเชื่อฟังคำวินิจฉัยและคำแนะนำที่ผ่านการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนจากเพื่อนกรรมการส่วนใหญ่แล้วอย่างปราศจากเงื่อนไข³⁵

33

พระอัครทูตปาฮากกล่าวว่า บ่อยครั้งที่การปะทะกันของความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆ ของบุคคลลุดประกายให้เห็นความจริง ดังนั้น เพื่อนๆ จึงไม่ควรรู้สึกท้อใจที่เห็นความคิดแตกต่างกันหลายแง่มุมในหมู่กรรมการของธรรมสภา เพราะจากประสบการณ์ที่ผ่านมาประกอบกับคำกล่าวของท่านนายพิสุจน์ให้เห็นว่า ความคิดเห็นอันหลากหลายนี้ช่วยให้ธรรมสภาปฏิบัติหน้าที่อันมีคุณค่าได้อย่างรอบคอบ แต่ในทันทีที่ลงคะแนนและได้เสียงข้างมากเป็นที่แน่นอนแล้ว กรรมการทั้งหมดจะต้องเชื่อฟังโดยอัตโนมัติ อย่างปราศจากข้อสงสัยและดำเนินการตามมตินั้นอย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ตามก็ดี ลักษณะเด่นของการปรึกษาหารือและการไตร่ตรองของผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นคือพวกเขาจะต้องมีความอดทนและอดกลั้น

³⁵ จดหมายฉบับลงวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2478 (ค.ศ. 1935) ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

ตลอดเวลา และจะไม่มีการถกเถียงกันอย่างเอาเป็นเอาตายที่ไม่ให้ผลใดๆ ภายใต
ทุกสถานการณ์³⁶

34

ต่อคำถามท้ายสุดของท่านเกี่ยวกับกรณีที่คนที่ให้การปรีกษาหารือด้วยไม่อยู่และ
บุคคลที่ต้องการปรีกษาด้วยกำลังไม่แน่ใจเกี่ยวกับขั้นตอนดำเนินการเรื่องสำคัญ
ท่านถามว่าเป็นไปได้ไหมที่จะหันไปใช้ “ การทำนายด้วยการสุ่มเปิดพระคัมภีร์ คีตา
ปี-อัคตัส แล้วถือข้อความในหน้าที่เปิดอยู่เป็นคำตอบ ”³⁷ ท่านศาสนิกบาลกล่าวว่า
ในกรณีเช่นนี้มีความจำเป็นและสำคัญที่บุคคลดังกล่าวจะต้องหันทั้งหัวใจไปหาพระ
ผู้เป็นเจ้าของและอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากแหล่งแห่งพระกรุณาธิคุณและแนะนำ
มิให้ทำสิ่งอื่นใด เพราะจะเป็นการดีและเหมาะสมมากกว่าถ้าเลื่อนการตัดสินใจ
ออกไปก่อนหากเป็นไปได้จนกว่าจะมีหนทางปรีกษาหารืออีก³⁸

35

ปัญหาความแตกแยกในธรรมสภาไม่สามารถแก้ไขด้วยการที่กรรมการลาออกหรือ
กรรมการงดออกเสียง แม้สภาพแวดล้อมจะดูน่าวุ่นวายแต่ธรรมสภาก็ต้องเรียนรู้ใน
การทำงานร่วมกันเป็นคณะกรรมการ มิฉะนั้นแล้วการนำกฎข้อยกเว้นมาใช้ก็จะ
ทำลายความน่าเชื่อถือของระบบการทำงานของธรรมสภา

ศาสนิกชนที่รักศาสนากว่าสิ่งอื่นใดและยกประโยชน์ของศาสนาเหนือกว่าทุกสิ่ง
จะต้องพร้อมที่จะรับงานหนักไม่ว่าจะเป็นด้านใด ความหวังที่จะธำรงไว้ซึ่งความ
สมบูรณ์ของสถาบันที่ประทานมาจากสวรรค์ ด้านหนึ่งมาจากความวิริยะอุตสาหะ
และการสละประโยชน์ส่วนตนเท่านั้น ส่วนอีกด้านหนึ่งมาจากพวกเราที่จะต้อง
พยายามทำให้ตัวเองมีคุณธรรมมากขึ้นและเป็นเครื่องมือรับใช้ที่ดีขึ้นเพื่อ
ศาสนาอันเรืองรองนี้³⁹

36

ต่อปัญหาที่ท่านถามมาในจดหมายเกี่ยวกับคำแนะนำสำหรับบุคคลนั้นมีสอง
ลักษณะ อาจกล่าวได้ว่า เป็นการเหมาะสมดีแล้วที่บุคคลจะหันไปอ้อนวอนขอให้พระ
ผู้เป็นเจ้าของทรงช่วยแก้ไขปัญหาของเขาและวิงวอนพระองค์ขอให้ทรงนำเขาในทาง
ปฏิบัติ ที่จริงแล้วบุคคลควรปฏิบัติเช่นนี้ทุกวันที่เขาปรารถนาจะขอให้พระองค์ทรง
ช่วย แต่ไม่มีทางที่พวกเขาจะบีบบังคับให้บุคคลอื่นรับคำแนะนำที่เขาคิดว่าดี ยิ่งกับ
ธรรมสภาหรือคณะกรรมการ การไปบังคับพวกเขาถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่สมควร

³⁶ จดหมายฉบับลงวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2482 (ค.ศ. 1939) ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

³⁷ เป็นขบวนการเสี่ยงทาย อย่างที่ทำกันในกลุ่มชาวคริสเตียน เป็นการทำนายด้วยการเปิดพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แบบสุ่ม
แล้วถือเอาข้อเขียนที่ปรากฏในหน้าที่เปิดเป็นแนวแก้ปัญหา

³⁸ จดหมายฉบับลงวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2484 (ค.ศ. 1941) แปลจากภาษาเปอร์เซียถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

³⁹ จดหมายฉบับลงวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2484 (ค.ศ. 1941) ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

อย่างมาก ทั้งนี้เพราะพระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงวางกฎการปรึกษาหารือไว้อย่างแจ่มแจ้งและชัดเจนจนไม่สามารถนำหลักปฏิบัติอื่นใดมาใช้แทนได้⁴⁰

37

ท่านศาสนิกบาลแนะนำว่าท่านควรไปพบนายแพทย์ท่านอื่นๆ แล้วทำตามคำแนะนำที่นายแพทย์ส่วนใหญ่วินิจฉัย^{41, 42}

38

ท่านได้ชี้ให้เห็นว่าบางครั้งบางกรณีเกิดมีความคิดเห็นของกรรมการคนหนึ่งซึ่งดูดีและดูมีคุณประโยชน์มากกว่าความคิดเห็นของกรรมการคนอื่นๆ แต่กรรมการเหล่านี้กลับไม่ยอมรับคุณค่าในความคิดนี้ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านศาสนิกบาลกล่าวว่า ก่อนตัดสินใจ มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องปรึกษากันอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมาด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ เมื่อมีมติออกมาแล้ว เป็นหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ที่จะต้องทำตามมติเสียงส่วนใหญ่ และทุกๆ ที่มตินั้นผิด แต่ก็บังคับให้ใช้มตินั้นมาดำเนินการจนบรรลุผล⁴³

39

เราทุกคนมีสิทธิที่จะเชื่อในความคิดเห็นของตนเอง เป็นธรรมดาที่เราจะคิดเห็นต่างกัน แต่บาไฮศาสนิกชนจะต้องยอมรับการตัดสินใจที่มาจากเสียงส่วนใหญ่ในธรรมสภาด้วยตระหนักดีว่าการยอมรับมติแม้ว่ามตินั้นผิด ทั้งนี้ เพื่ออำรงไว้ซึ่งความสามัคคี---การยอมรับนี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเมื่อเรารับใช้ศาสนาอย่างถูกวิธีในวิถีทางของบาไฮแล้ว พระผู้เป็นเจ้าจะทรงแก้มติที่ผิดให้เป็นถูกต้องในเบื้องท้ายสุด

ไม่บังคับให้บาไฮออกเสียงในธรรมสภาอย่างขัดกับความรู้สึกของตนเอง แต่จะดีกว่าถ้าพวกเขาให้ความเห็นร่วมกับเสียงส่วนใหญ่แล้วทำให้มติที่ออกมานั้นเป็นเอกฉันท์ แต่มีข้อเป็นการบังคับ อย่างไรก็ตามสิ่งที่พวกเขาต้องทำคือทำตามความเห็นจากเสียงส่วนใหญ่เพราะจะให้ผล พวกเขาจะต้องไม่ให้ความเห็นวกไปเวียนมาแบบว้าวพันหลักเพื่อบั่นทอนธรรมสภาด้วยการกล่าวว่าไม่เห็นด้วยกับเสียงส่วนใหญ่ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พวกเขาจะต้องให้ศาสนามาก่อนความคิดเห็นส่วนตัว เขา (กรรมการธรรมสภา) สามารถขอให้ธรรมสภาพิจารณาประเด็นใดประเด็นหนึ่งอีกได้ แต่เขาไม่มีสิทธิไปบังคับกรรมการท่านอื่นหรือก่อให้เกิดความขัดแย้งเพราะกรรมการคนอื่น ๆ ไม่ยอมเปลี่ยนความเห็น การได้รับเสียงเห็นด้วยอย่างเป็นเอก

⁴⁰ จดหมายฉบับลงวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2486 (ค.ศ. 1943) ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

⁴¹ ท่านศาสนิกบาลให้คำแนะนำนี้เกี่ยวกับผู้ที่ต้องการมาหารือกับท่าน เนื่องจากนายแพทย์คนหนึ่งเห็นว่าจำเป็นต้องทำการผ่าตัด ส่วนอีกคนหนึ่งเห็นว่าไม่ต้องผ่าตัด

⁴² จดหมายฉบับลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2488 (ค.ศ. 1945) แปลจากภาษาอาราบิก ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

⁴³ จดหมายฉบับลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2489 (ค.ศ. 1946) แปลจากภาษาเปอร์เซียถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

ฉันท์เป็นที่น่าพอใจ แต่แน่นอน เราไม่สามารถบังคับกรรมการธรรมสภาคนอื่น ๆ ให้ลงความเห็นแบบปลอม ๆ เหมือนกับที่สังคมอื่น ๆ ทำกัน

40

บาไฮศาสนิกชนจะต้องเรียนรู้ที่จะลืมนด้านบุคลิกภาพและด้านความปรารถนาส่วนตัว—ซึ่งเป็นธรรมดาที่บุคคลมีตามธรรมชาติ---ที่จะเข้าข้างและต่อสู้เพื่อเอาชนะ นอกจากนี้พวกเขายังต้องเรียนรู้ในการใช้หลักการอันยิ่งใหญ่ซึ่งก็คือ การปรึกษาหารือ... 44

41

ไม่มีเสียงที่ไม่เห็นด้วยในศาสนานี้ ท่านนายกล่าวกับพวกเราว่า เมื่อมีการพิจารณาแล้วเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย เสียงส่วนน้อยควรจะรับรองเสียงส่วนใหญ่ ดังกล่าว การดันทุรังให้มีการบันทึกเสียงส่วนน้อยที่ไม่เห็นด้วยเป็นสิ่งที่ไม่สมควรและไม่เกิดผลในทางสร้างสรรค์... 45

42

ท่านศาสนิกบาลขออภัยที่จะกล่าวว่า พระธรรมของท่านนายระบุว่า การพิจารณาของธรรมสภาจะต้องกระทำอย่างเป็นความลับและลับเฉพาะ เป็นไปไม่ได้ที่จะมีใครซึ่งมิใช่กรรมการของธรรมสภาจะอยู่ร่วมประชุมในที่ประชุมธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ ท่านต้องระลึกไว้เสมอว่า หลักศาสนาเบี่ยงเบนไม่ได้ เป็นไปได้ในสหรัฐอเมริกาที่ท่านจะสามารถค้นพบศาสนิกชนที่ไว้น้ำใจเชื่อใจได้ แต่ถ้าธรรมสภาของท่านได้รับอนุญาตให้มีเลขานุการที่มีใช่กรรมการเข้ามาร่วมประชุมได้ ธรรมสภาในโลกตะวันออกและละตินอเมริกาก็ควรได้รับสิทธิพิเศษเดียวกันนี้ด้วยเช่นกัน แต่ประเทศเหล่านี้จะรับประกันได้หรือไม่ว่าจะสามารถหาคนที่ไว้วางใจในลักษณะเดียวกับในอเมริกาได้? บ่อยครั้งที่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติรับเรื่องซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวของบุคคลที่มีลักษณะทำลายเกียรติและความสุขของบุคคล อันตรายที่เกิดจากการสูญเสียความเชื่อมั่นกับการที่ความลับของพวกเขาไปถึงหูของผู้ที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการ 9 คน นั้นก็นับว่ามากเกินไปแล้ว บุคคลอื่นที่มีใช่กรรมการธรรมสภาจึงยังไม่สมควรได้รับรู้เรื่องเหล่านั้นเลย ท่านจึงควรบันทึกประชุมเรื่องลับเหล่านี้อย่างกระชับและหากมีความจำเป็นควรใช้เวลาและพลังงานทำงานตามหลักการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งนี้ 46

⁴⁴ จดหมายฉบับลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2492 (ค.ศ. 1949) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งชาติเยอรมันนีและออสเตรีย พิมพ์ในหนังสือ *The Light of Divine Guidance: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'ís of Germany and Austria เล่มที่ 1* (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982)), หน้า 152.

⁴⁵ จดหมายฉบับลงวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง

⁴⁶ จดหมายฉบับลงวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

จดหมายจากสภายุติธรรมแห่งสากล

[From Letters Written by the Universal House of Justice]

43

แม้ว่าหน้าที่เบื้องต้นแรกของธรรมสภาท้องถิ่นก็คือให้คำปรึกษาศาสนิกชนเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว บางครั้งเมื่อธรรมสภาบาไฮแห่งชาติหรือท้องถิ่นรับเรื่องลักษณะนี้มาพิจารณา น่าจะดีกว่าที่ธรรมสภาจะมอบหมายให้บุคคลหรือกรรมการไปหน้าที่ปรึกษาหารือ แต่ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของธรรมสภา⁴⁷

44

มีความจำเป็นที่ต้องตระหนักว่าลักษณะการปรึกษาหารือแบบบาไฮกับขบวนการตัดสินใจที่ใช้กันอย่างแพร่หลายโดยองค์กรที่มีไซบาไฮมีความแตกต่างกันอย่างมาก

อุดมการณ์ของศาสนาบาไฮเกี่ยวกับการปรึกษาหารือ คือการได้มาซึ่งการตัดสินใจร่วมกันอย่างเป็นเอกฉันท์ หากความคิดเห็นที่ได้ไม่เป็นที่เอกฉันท์จะต้องมีการลงคะแนนเสียง ท่านศาสนิกบาลเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า : "... เมื่อกรรมการธรรมสภาได้รับการร้องขอให้มีการตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หลังจากที่ได้ปรึกษาหารือกันด้วยใจเป็นกลาง ด้วยความหวังดี ด้วยความจริงใจแล้ว พวกเขาควรจะไปสวดมนต์ต่อพระผู้เป็นเจ้าจากนั้นจึงลงคะแนนเสียงด้วยความตั้งใจจริง และเชื่อมั่นและยอมรับเสียงส่วนใหญ่ซึ่งท่านนายสอนพวกเราว่าเป็นเสียงแห่งความจริง เราจึงไม่ควรทำทนายและควรนำมติที่ได้จากการลงคะแนนนี้ไปลงมือปฏิบัติอย่างเต็มใจเสมอ"

ทันทีที่ได้ข้อตัดสินใจในใจ คำตัดสินนั้นก็กลายเป็นมติของธรรมสภาทั้งหมด มิใช่เป็นของกรรมการที่มีคะแนนรวมอยู่ในเสียงส่วนใหญ่

เมื่อมีข้อเสนอให้ลงคะแนนเสียงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กรรมการของธรรมสภาอาจรู้สึกว่ามีความจริงหรือแง่คิดบางมุมที่เขาต้องแสวงหาก่อนใช้ประกอบการตัดสินใจลงคะแนนเรื่องนั้นอย่างชาญฉลาด เขาควรจะแสดงความรู้สึกของเขาต่อธรรมสภาและขึ้นอยู่กับธรรมสภาที่จะตกลงว่าควรมีการหารือในรายละเอียดในเรื่องนั้นต่อก่อนการลงคะแนนเสียงหรือไม่

เมื่อใดก็ตามที่มีการลงคะแนนเสียงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่ต้องทำก็คือตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีกรรมการจำนวนเท่าใดที่เห็นด้วย ถ้าเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยก็กลายเป็นญัตติต่อไป แต่ถ้าได้คะแนนเป็นเสียงส่วนน้อยญัตตินั้นก็ตกไป ด้วยประการฉะนี้จึงไม่มีการ "งดออกเสียง" ในการลงคะแนนบาไฮ คือถ้ากรรมการคนหนึ่งคนใดไม่

⁴⁷ จดหมายฉบับลงวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2509 (ค.ศ. 1966) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศหนึ่ง

ลงคะแนนเห็นด้วยจะมีผลเท่ากับว่าเขาลงคะแนนไม่เห็นด้วย แม้ในขณะนั้นเขาอาจจะรู้สึกว่าเขาไม่สามารถตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวได้เลยก็ตาม ⁴⁸

45

ได้รับจดหมายฉบับลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2516 (ค.ศ. 1973) สอบถามเกี่ยวกับการใช้การปรึกษาหารือแบบบาไฮแล้ว

แนอน ควรหลีกเลี่ยงความเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับเรื่องนี้

เมื่อบุคคลมีปัญหาที่เขาต้องตัดสินใจ มีหลายทางเลือกที่เปิดให้เขา ถ้าเรื่องนั้นมีผลต่อศาสนาเขาควรปรึกษากับธรรมสภาหรือกรรมการที่เหมาะสม แต่บุคคลอาจมีปัญหาลายอย่างที่เป็นเรื่องส่วนตัวล้วนๆ และไม่มีข้อกำหนดที่บังคับให้เขาต้องนำเสนอปัญหาในลักษณะเช่นนั้นต่อสถาบันของศาสนา ที่จริงแล้ว ความจำเป็นของการสอนศาสนามีความริบด่วนมากจนจะเป็นการดีกว่าที่เพื่อนๆ จะไม่นำปัญหาส่วนตัวที่พวกเขาสามารถแก้ไขได้ด้วยตนเองได้ไปเป็นภาระแก่ธรรมสภา

บาไฮศาสนิกชนที่มีปัญหาอาจประสงค์จะตัดสินใจด้วยตนเองหลังจากที่เขาสวดมนต์และชั่งน้ำหนักในใจเพื่อกำหนดคุณลักษณะของปัญหาในหลายมุมมอง เขาอาจเลือกขอคำแนะนำจากเพื่อนๆ หรือจากที่ปรึกษาในสายวิชาชีพเช่น แพทย์ หนายความ เพื่อที่เขาจะสามารถพิจารณาใช้คำแนะนำที่ได้มาตัดสินใจด้วยตนเอง หรือในกรณีที่มีหลายคนเกี่ยวข้องเช่นในสถานการณ์ของครอบครัว เขาอาจจะรวบรวมสมาชิกทั้งหมดที่ได้รับผลกระทบเพื่อหาทางออกร่วมกัน ไม่มีข้อขัดข้องประการใดเกี่ยวกับการที่บาไฮจะขอคนกลุ่มหนึ่งมาปรึกษาเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาที่เขากำลังเผชิญอยู่

ควรระลึกเสมอว่าการปรึกษาหารือมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาทางแก้ปัญหาซึ่งแตกต่างกับกลุ่มที่เผยความคิดและความรู้สึกกับคนสนิทซึ่งปัจจุบันนิยมทำกันในบางแวดวง เพราะการกระทำเช่นนี้หมิ่นเหม่ต่อการสธารภาพซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องห้ามในศาสนา เลขานุการของท่านศาสนภิบาลเขียนเกี่ยวกับหัวข้อการสธารภาพถึงบาไฮศาสนิกชนคนหนึ่งว่า " เราถูกห้ามมิให้สธารภาพแก่ใครเหมือนกับที่ศาสนิกชนคาทอลิกสธารภาพบาปและข้อบกพร่องของตนเองต่อพระ ทั้งยังห้ามมิให้สธารภาพในลักษณะเดียวกันนี้ต่อสาธารณะเหมือนกับที่นิกายของศาสนาบางกลุ่มทำ อย่างไรก็ตาม ถ้าใจของเรามีความรู้สึกผิดที่เกิดจากการกระทำบางอย่างของเรา เรามีอิสระในการขอโทษหรือขออภัยต่อบุคคลที่เราไปล่วงละเมิดเขา อย่างไรก็ตาม ท่านศาสนภิบาลต้องการชี้ให้เห็นว่าไม่ใช่เป็นการบังคับแต่ให้ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละบุคคล" ⁴⁹

⁴⁸ จดหมายฉบับลงวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2513 (ค.ศ. 1970) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทย

⁴⁹ จดหมายฉบับลงวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2516 (ค.ศ. 1973) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทยแคนาดา

จากจดหมายที่เขียนในนามของสภายุติธรรมแห่งสากล [From a Letter Written on Behalf of the Universal House of Justice]

46

บทความในย่อหน้าที่สองของจดหมายของท่านที่อ้าง⁵⁰ สาส์นของพระอับดุลบาฮาที่ส่งถึงเพื่อนๆ ในกรุงเทहरานเกี่ยวกับเพื่อนคนหนึ่งที่ไม่ไปพิมพ์พระคัมภีร์ คีตาบี-อัคดัสโดยที่ยังไม่ได้รับความเห็นชอบและยังมิได้รับอนุญาตจากธรรมสภาบาไฮและยังขัดต่อกฎระเบียบทางการที่ท่านนำมาอ้างนั้นคือคำแนะนำจากพระอับดุลบาฮาที่ส่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ในโอกาสนั้น

สภายุติธรรมแห่งสากลได้ชี้ให้เห็นว่าท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดี ระบุหน้าที่ของธรรมสภาบาไฮระดับท้องถิ่นไว้ในหนังสือ การบริหารของศาสนาบาไฮ หน้า 37 ว่า เรื่องที่นำเสนอต่อธรรมสภาบาไฮระดับท้องถิ่นคือเรื่อง “เกี่ยวกับศาสนา” แต่แน่นอนนี้มีได้หมายความว่า ไม่ควรส่งปัญหาส่วนตัวไปให้ธรรมสภาบาไฮ ใดๆ ทั้งดี ธรรมสภาบาไฮมิได้เป็นเพียงสถาบันหรือหน่วยงานแห่งเดียวที่เพื่อนๆ สามารถหันไปปรึกษาเรื่องส่วนตัวได้ อาจนำเรื่องส่วนตัวไปปรึกษากับสมาชิกในครอบครัวกับเพื่อนของผู้มีปัญหา หรืออาจไปหารือกับผู้เชี่ยวชาญได้ ดังตัวอย่างในสาส์นของพระอับดุลบาฮาฉบับหนึ่งที่ท่านดำริให้เห็นความเป็นไปได้ที่จะมีผู้ที่มีความชำนาญพิเศษมาร่วมปรึกษาหาทางออกร่วมกัน⁵¹

* * * * *

This English version has been downloaded from the Bahá'í Reference Library. You are free to use its content subject to the terms of use found at www.bahai.org/legal

Online versions on Bahá'í World Centre website:

<https://www.bahai.org/library/authoritative-texts/compilations/consultation/>

⁵⁰ ดุย่อหน้าที่ 8 ด้านบน

⁵¹ จดหมายฉบับลงวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) ถึงศาสนิกชนคนหนึ่ง.